A. அவ்வளவு நேசத்தையும்

B. ஆ.

A. பெரியய்யனைக் கொண்டு விட்டு,

B. ஆ.

A. அந்த செல்வாத்தாளுக்கு மூன்று கால பூஜை

நடத்தும்படி

B. ஆ.

A. சேரன், சோழன், பாண்டியன் மூன்று ராசாங்களும்

விட்டார்.

B. ஆ.

A. உங்களைக் கொண்டாந்து புஞ்சைக் காட்டுலெ

வெச்சு,

B. ஆ.

A. நாங்க, இப்ப எட்டு வீட்டுக்காரர், ஆயர வீடா

யிட்டொ.

B. ஆ.

A. நமக்கு கட்டுமுங்களா?

B. கட்டாது.

A. பொன்னிவள நாட்லே

B. ஆ.

A. அந்தப் பெரியய்யனுக்கு நாப்பத்தஞ்சு வருஷம்

கொழந்தையில்லாமலிருந்து,

B. ஆ.

A. இப்பப் பாருங்க

B. ஆ.

A. காணகத்திலெவளோ வெறுக்கப்போனவ
பெத்தெடுத்திட்டுப்போயாட்டா.

B. ஆ.

A. அந்தக் குழந்தையெடுத்துட்டுவந்து அங்க வருவை
மாக பெரியய்யனும், பெரியாத்தாளுடு

B. ஆ.

A. வளர்த்தி,

B. ஆ.

A. அந்தப் பொன்னிவள நாட்லெ வைத்து,

B. ஆ.

A. பூமியும், தேசத்தையும்

B. ஆ.

A. அவனுக்கேவிட்டு,

B. ஆ.

A. அவனுக்கு திருமணம் செய்து

B. ஆ.

A. அந்த ஆத்தாளுக்கு மூன்று கால பூசையு நடத்தும்படி

B. ஆ.

A. ஏற்பாடு செய்து கொண்டிருந்தாங்க.

B. சரி.

A. நேத்து முந்தாநேத்துப் பொழுதோட பெரியய்
யனும் பெரியாத்தாளுக்கும்

B. ஆ.

A. காலம் முடிவாகி,

B. ஆ.

A· தெய்வ சபை போயிட்டாங்கோ....

B· போயிட்டாரே--

A· சேரன், சோழன், பாண்டியன் மூன்று ராஜாக்களும்,

B· ஆ·

A· கிராமத்துக் கவண்டைகளும் அரண்மனையில் குழந்தைக்கி தேறுதல சொல்லிக் கிட்டிருக்கிறாங்களாம்.

B· ஆ·

A· ஏனுங்கண்ணு, இப்பவே போயி

B· ஆ·

A· செரியான வழக்குப் போவோம். நாம உடன் பங்காளியல்லவுங்களா?

B· ஆ·

A· அந்த அரசருக்கு இருக்கறபோதே

B· ஆ.

A· ஆயிரமா நிலத்தையும்,

B· ஆ.

A· ஆயரத்தி ஒரு பங்காகப் பங்கி,

B· ஆ.

A· அந்த ஏழுரைக்கோடி திரவியத்தையும் ஆயரத்தோடு பங்காக பங்கிட்டு வந்தரலாமுங்.

B· ஆ·

A· இதுதே சமயொ· இப்ப அரசரிருக்கற போது. இருக்கறபோது போனுந்தாண்ணு

B· செரி·

A. போனுந்தேனுங்க

B. ஆ.

A. நம்முடைய காரியம் செரியா முடியு மென்று

B. ஆ.

A. ஆயிரம் பங்காளிக் கண்டர்களு ஒன்னுக்கூடி,

B. செரி.

A. "அழகழக் கென்னங்கண்ணு கீழயெல்லா ஒராப்பா காட்டுக் கொட்டாந்தழதான் தேவுலீங்கண்ணு"

B. ஆ.

A. அப்படின்னு, ஆளுக்கொரு ஒன்டிக் கடையாட்டத் தூக்கித் தோள்ள வெச்சுக்கிட்டு

B. ஆ.

பாட்டு:-

A. அன்னன்னே னன்னன்னே னனன் னன்னு

B. னனே னன்னு

A. னனன்னே னன்னனே னனன் னன்னு

B. அன்னனே னன்னனே னனே னன்னே

A. போடரா சாமி

B. னனே னன்ன

A. ஆடடா சாமி

B. னனன்னே னன்னனே னனே னன்னே

A. ஏ தங்கவள எண்ணத்தா நாடுவிட்டு

B. நாடுவிட்டு

A. தங்கவள எஞ்சாமி நாடுவிட்டு

B. நாவைட்டு
A. பொன்னிவள எஞ்சாமி நாடுவங்சார்
B. அஞ்ஞன்று தங்கவள அண்ணுங்கை நாவைட்டு

A. ம் சடுகு
B. நாடுவைட்டு
A. ஆமட சாமி
B. பொன்னிவள எஞ்சாமி நாடுவாரார்
A. ஏ சிங்க சிங்கம் உறங்கு வனம்
B. உறங்கு வனம்
A. சிறுபுலிகள் எஞ்ஞத்தா தூங்கிவனம்
B. அட சிங்க நல்ல சீண்டாளா உறங்குவனம்
A. உறங்குவனம்
B. உறங்குவனம்
A. ஆமடசாமி
B. இப்ப சிறுபுளிகள் அங்கேதாஞ் ~~[illegible]~~ சாயுவனம்
A. ஏ மண்போட்டு எஞ்சாமி பொன்விளையும்

B. பொன்விளைய
A. மகுடே பொன்னி எஞ்சாமி வளநாடு
B. அங்கை மண்போட்டு அங்கேதாம் பொன் விளைய

A. பொன் விளையும்
B. மடைமுழ அங்கே வளநாடு
A. ஏ ஆனைகட்டி எஞ்ஞத்தா தாம்பாகும்
B. தாம்பாடு

about 1 min. and 21 Sec.

A. அழகுபொன்னி எஞ்சாமி வளநாடு

B. ஆனை கட்டி அங்கேதான் தாம்பாடு

A. தாம்பாகம்

↑ B. அழகுபொன்னி அண்ணை வளநாடு

A. மண்போட்டு பொன்வழியை மூடே பொன்னிவள நாடவெந்து யானைமுகப் பிள்ளையார் கோயிலில்

B. ஆ.

A. இறங்கினார்கள் கவண்டகள்

B. அந்தெரோ

A. ஏழுவங்கண்ணு எல்லாரு வந்திட்டாங்களா

B. ஆமா

A. அப்பா எல்லாரு வந்திட்டாங்க

B. ஆ.

A. அப்பா அரசர்கள் அரண்மனையில் இருபடை களிருக்கறெங்க

B. ஆ.

A. இவ்வளவு கூட்டமாகப் போகவேண்டா

B. ஆ.

A. ஒரு பத்துப்பேரு போயி அந்தக் குழந்தையெ சாஸ்தி அழைக்கவேண்டா

B. ஆ.

A. ஒரு மெய்யடி பொய்யடி போட்டு

B. ஆ.

A· நீங்க இருங்க

B· ஆ·

A· அதுக்குள்ளெ நாங்களு வந்தர்ரெ" அப்பிடீன்னுட்டாங்க.

B· செரி.

A· ஒரு பத்துபேரு ஒரு வகையாச் சேர்ந்துபோனதும்

B· ஆ.

A· அரசர்கள் மூன்றுபேரும் இருக்கறபோது, கிராமத்-கிராமத்துக் கவண்டைகளு இருக்கறபோது

B· ஆ·

A· மளமளன்னு ஒன்னும் பார்க்காமெப்போயி

B· ஆ·

பாட்டு:-

(about 35 Sec.)

A· எட்டிமயிர் புடிச்சாந் சண்டாளெ
அவன் இட்டானே நாலடி கன்னத்திலே

B· அவன் எட்டிமயிர் புடிச்சான் சண்டாளே
அவன் இட்டானே கன்னத்திலே நாலடிதான்

A· அங்கெ பொடனி மயிர் புடிச்சான் சண்டாளே
அவன் போட்டானே நாலடி கன்னத்திலே

B· அவன் பிடனி மயிர் புடிச்சான் சண்டாளே
அவன் போட்டானே கன்னத்திலே நாலடியே

A· அடி பொறுக்க மாட்டாமெ இழுந்தையது
இப்பொ ஆளொயரம் குதிக்குதே பார் இழுந்தையது

B· அடி பொறுக்க மாட்டாமே சண்டாளே
நல்ல ஆளொயரம் குதிக்குதே சண்டாளந்தே

A· எந்சாமி ரண்டுக்கு ஒன்னுக் கெல்லாஞ்சொல வந்திட்டது.

B· ஆ.

A· அரசனொழயாந்து வாளியெடுத்து மணிமுகத்தை முத்தமிட்டார்

B· முத்தமிட்டார்...

A·" சண்டாளா! சதிகாரா! இமைகாரா!

B· ஆ.

A· பாலன் அழுக்கறயே

B· ஆ.

A· அதுக்குப்பதிலா எங்கள அழுக்கறதான?

B· ஆ.

A· இப்பநென்ன செய்திசு நிய்யதை அழுக்கறே?

B· ஆ.

A· வேண்டாப்பான்னு" நடுவெ வந்து

B· ஆ.

A· தடுத்தானே அரசர்களு...

B· அரசர்களு...

A·" என்னங்க ராஜாங்கத்திலெ இப்படி உண்டுமோங் களா

B· ஆ.

A· அரசாங்கம்?

B· ஆ.

A· எங்க பெரியாத்தா பெத்தாங்களா?

B· ஆ.

A· பெரியய்யம் பெத்தானு?

B· ஆ.

A. எவ்ளோ, வெற இக்இப்போயி கானகத்திலெ யெத்தெறிஞ்சிட்டா.

B. அ.

A. அந்தக் குழந்தையெக் கொண்டெட்டு வந்து

B. அ.

A. இவிய வளத்தி, அந்த வருவதமாக,

B. அ.

A. இந்த நாட்டுக்கு வெய்க்கிலாமென்று

B. அ.

A. தீர்மானம் செய்திருக்காங்க.

B. அ.

A. நாங்க வீட முறையாது சாமி உடன் பங்காளி.

B. அ.

A. "ஆயரம்பங்கு செரியாகப் பங்கொளுமின்னு

B. அ.

A. பங்காளிக் கவண்டக அரசனிடம்
வாக்குத்தக்கத் செய்யிறாங்க ...

B. செய்யிறளெ...

A. "ஏப்பா, கவண்டகளே!

B. அ.

A. அப்புறெ நீங்க வாதாடாதாயிருந்தால்

B. அ.

A. உங்க பெரியய்யன் பெரியாத்தா இருந்த காலத்திலெ
வந்து

B. ஆ.

A. 'அப்பா நீங்கள் கானகத்திலிருந்த குழந்தையைக் கொண்டாந்து வளர்த்தீங்க நாங்க பங்கு கேக்கமுடியாது' அப்பிடின்னு சொல்லலாமல்ல?

B. ஆ.

A. அஞ்சு வருஷமா தூங்கி விழுந்தயா?

B. ஆ.

A. அவிய காலம் முடிவாகி சாகட்டு,

B. ஆ.

A. நாமபோயி பங்கு போடலாமென்றிருந்தயா நீய்யா?

B. ஆ.

A. இதுக்கு முன்னடி வந்து கேட்டிருக்கலாமே நீய்யா?

B. ஆ.

A. "சாமி அப்படி நாங்க வரவில்லே. எங்களால் வர முடியவில்லை. பார்க்கலாமுன்னு நாங்க வர்ர சமீப காலத்திலே

B. ஆ.

A. காலம் முடிவாகி போயிட்டாங்கன்னு சொன்னாங்க.

B. ஆ.

A. இனி நாங்க விடமுடியாது சாமி

B. ஆ.

A. நாங்க ஆயரம் பங்கு குழந்தைக் கொடுபங்கு ஆயரந் தோடு பங்கா

B. ஆ.

A. பங்கிடுவோம் ராஜாவே...

B. ராஜாவே...

A. மூன்று நாளாக

B. ஆ.

A· வாக்குத்தக்கு செய்யுவெங்க....

B· செய்யிறெங்க

A· அவங்கள் மூன்றுபேரும் பார்த்திட்டு

B· ஆ.

A" அப்ப அவனுடைய பூமியெ நீ விடமுடியாதா?"

B" முடியாது

A· நா, விட முடியாது சாமி."

B· ஆ.

A· அப்படிண்ணுட்டார்.
" அப்ப இந்தக் குழந்தைக்கு நீங்க என்ன செய்யறவிய?"

B· ஆ.

A" அவனுக்கொரு பங்கு போட்டு,

B· ஆ.

A· திரவியத்திலெ பங்கு போட்டு,

B· ஆ.

A· எங்களுடைய வாரிசு, எங்க பங்காளிங்க.

B· ஆ.

A· உடன் பங்காளி,

B· ஆ.

A· நாங்க. உங்களுக்கென்ன அதைத் தொட்டு?
நாங்க ஒப்புக் கொண்டுக்கறமுங்க.

B· ஆ.

A· நீங்க அதெல்லா ஒண்ணும் வேண்டீதில்லீங்க.

B· ஆ.

A· நாங்க ஒப்புக் கொண்டுக்கறொ. நாங்களே
பங்கிக்கிறொ. குழந்தையை நாங்க காப்பாத்திக்
காக்கறம"

B· ஆ.

A. சொன்னாங்கள், கவுண்டர்களே...

B. கவுண்டர்களே...

A. "அப்பா நீங்க பாங்கு இருக்கறது, நீங்க காப்பாத்தறது எனக்கு நல்லாத் தெரியா.

B. ஆ.

A. ஏதோ நீங்க வெட்டுப்பட்டுப் போயி

B. ஆ.

A. எதோ அந்தக் குழந்தையெ

B. ஆ.

A. ஒரு வேசி செய்யாலா முன்னு நெனச்சிருக்கீ நீங்க.

B. சொ.

A. எனக்கு நல்லாத் தெரியீ, நீங்க கொண்டுக் காப்பாத்தி,

B. ஆ.

A. அவெ வேலெ செய்யலைப்பலைன்னா இவ்வளவு தூரம் வரமாட்டீங்கல்ல.

B. ஆ.

A. அவியெ சாவட்டு, நாம போலாமின்னு இருந்தவிய.

B. ஆ.

A. அதுல் ஒரு வார்த்தை சொல்றங் கேக்குறீங்களா?

B. ஆ.

A. நீங்க அதுக்கு பங்கு போட்டு, அந்த பூவையெ தைச்சு, அந்தக் குழந்தையெ நீங்க காப்பாத்தி நீங்க பங்கு இருக்கப்பலை எனக்குத் தெரிலெ.

B. ஆ.

A. ஆனால்

B. சரி..

A. அதுக்கெப்பின்னாலெ வந்து, என்னமோ அது எழுது அந்தக் கர்த்தன் தூர எழுதி, எட்டி, ஊர எட்டி எழுதிப் போட்டிருந்தா,

B. ஆ.

A. அவன் உயிர் தப்பி

B. ம்.

A. பின்னாலெ ஆளுமையாகி வந்த காலத்திலே,

B. ம்.

A. காட்டுக்காரன் காட்டுக்கு வந்துட்டா வீட்டுக்காரன் வீட்டுக்கு வந்துட்டா

B. ம்.

A. அவனுக்கு தேசத்தையும், பூமியும் விட்டுக.

B. சரெ.

A. அப்படி அவன் காலம் முடிவாகிப் போயிட்டா

B. ஆ.

A. நீங்கெல்லாம்

B. ம் //

A. தெப்புக் கொண்டுக்களாமென்று

B. ம்

A. அரசர்களுக்குஞ் சொன்னாரே...

B. சொன்னாரோ...

A. கிராமத்துக் கவண்டகளும்

B. ஆ.

A. "சாமி

B. ஆ.

A. அப்பமடியே அவன் வந்த காலத்திலே

B. ஆ.

A. அவன் தேசத்தையும், பூமியையும் விட்டமின்னு"

B. ஆ.

A. ஒரு முறைவான வார்த்தையெ சொல்லீட்டார்
அரசருகிட்ட.

B. செரி.

A. செரி நல்லதின்னுட்டு அரசர்களும்

B. ஆ.

A. சோழதேசம் சென்றார்.

B. ஆ.

A. படைகளும், கவண்டகளும்

B. ஆ.

A. கிராமத்துக்குச் சென்றார்கள்...

B. சென்றோ...

A. "ஏனுங் கண்ணு பேசலெ, பெரியூட்டண்ணு?

B. ஆ.

A. ஆயமா நிலத்தையும்,

B. ஆ.

A. மதுர வண்டோரால் இளந்தையும்

B. ஆ.

A. ஆயரந்தோரு பங்காப்பங்கிங்கோ."

B. "செரி.

A. அப்பா, பங்கி முடிவாயாட்டுது."

B. ஆ.

A. "அந்தத் திரவியமிருக்கிறது பாருங்க ஆளுக்கொரு மக்கின அளந்து போறாங்கண்ணு."

B. "செரி."

A. அது கணக்கு கரைக்கிட்டா

B. ஆ.

A. ஆயரத்தி ஒரு மக்கினயாச்சு.

B. செரி.

A. அந்த ஏழுரைக்கோடி திரவியமும்

B. ஆ.

A. இந்தப் பயனுக்கொரு மக்கின,

B. ஆ.

A. அவிங்கக்கு ஆயரம்பேருக்கு ஆயரமக்கின.

B. செரி.

A. அதையும் பங்கி

B. ஆ.

A. யானைமுகப் பிள்ளையார் கோயில்லெ கொண்டாந்து வெச்சுட்டாங்க.

B. ஆ.

A. "அண்ணை இன்னொரு சங்கதிங்கண்ணு."

B. "எப்படி?"

A. இந்தப்பையனைதாவது பெருசாகி வந்த காலத்தில்,

B. ஆ.

A. ஆளுமையாகி வந்துட்டான்னு

B. ஆ.

A. "இது, எங்கப்பா கட்டுன வீடு.

B. ஆ.

A. இது, எங்கம்மா கட்டுன வீடுன்னு" சொல்லுவே.

B. ஆ.

A. இந்த அரமனையெ இன்னபக்கமிருக்கான்னு தெரி யாமச் செய்துபோட்டோனு.

B. சரி.

A. இப்பவே இந்த அரண்மனை அவ்வளவையும் நாம இடிச்சு,

B. ஆ.

A. போட்டு நொறவி,

B. ஆ.

A. நிரைஞ்ழுவபோட்டு மொப்புழுதியாக்கி

B. அ.

A. ஆமணக்கங் கொட்டை கொண்டு அள்ளி விதைப் பமண்ணு...

B. விதைப்பமண்ணு...

A. கோளத்தாக் கவுண்டர் கட்டுன அரமனன்னு பேரில் லாமெப் போயனோனு."

B. "சரி."

A· அப்படின்னு, அதேமாதிரி இருச்சு,

B· ஆ.

A· அந்தமாதிரியாக

B· ஆ.

A· மூணுழவுபோட்டு முப்பதுதியாக்கி,

B· ஆ.

A· ஆமணக்கங் கொட்டை கொண்டு, அள்ளி விதைச்சிட்-டாங்கோ....

B· விதைச்சிட்டாங்கோ....

A· பங்காளிக் கவண்டகளு...

B· கவுண்டர்களு...

A· பழிமுடிச்சாரன்னோரா...

B· அந்நேரம்...

A· யானைமுகப்பிள்ளையார் கோயில்லெ எல்லாரு வந்து நின்னு

B· ஆ.

A· "ஏனுங்கண்ணு,

B· ஆ.

A· பெரியூட்டு அண்ணனுங்க."

B· ஆ.

A· "ஏப்புனு?" "அப்பரோ அந்தப் பையனுக்கு ஒரு பங்கு இருக்குதுங்கோ. ஒரு மக்கிரி திரவியமிருக்குது.

B· ஆ.

A· நீங்க ~~ஆ~~ ஆயா ஊட்டுக்கு பெரியூட்டுக்காரு.

B· ஆ.

A· அந்தப் பையனுக்கு சோறு போட்டுங்க."

B. ஆ.

A. "அப்பா

B. ஆ.

A. எங்கவீட்டுச் சங்கதியெச் சொல்லறயே?

B. ஆ.

A. நா, கலியாணஞ் செய்த நாளுக் கொண்டு எவ்வளவு
வார்த்தை மேலேறிக்கிட்டே வந்திட்டா,

B. ஆ.

A. எங்க வீட்டுக் கவுணிச்சி.

B. சரி.

A. ஆமா.

B. ஆ.

A. என்னைக்கி, அவ வார்த்தெ ரண்டு வார்த்தெ மேலெ
இருக்கு, எம்படது மூணுக்குங் கீழெதா இருக்குது.
மூணுவார்த்தை.

B. ஆ.

A. மூணுவார்த்தெ கீழெ இருக்கு.

B. ஆ.

A. அப்படி இருக்கற போது

B. ஆ.

A. இப்பக் கூட்டுப் போயிட்டா,

B. ஆ.

A. எனக்குச் சோறு சிக்கறது இனி எந்தக் காலமோ
தெரியாது.

B. ஆ.

A. அப்பாங்கு மேண்டா (வேண்டாம்)

B. ஆ.

A. ஒரு ——— ? நீதாங்கொண்டுப் போடே."

B. அ.

A. "போங்கண்ணு,

B. ஆ.

A. என்னமோ பேசறீங்க நீங்க. என்னமோ ஆயா ஊட்டுக்குப் பெரியூட்டுக் கவுண்டரு, காலோட மன்லற பொம்பளெயெ அடக்க முடியாத நாமென்ன சும்மா போடறமா?

B. அ.

A. அவம்பங்கிருக்கறபோது, திரவியமருக்குது ஏனுங்கண்ணு, போடப்படாது நீங்க?"

B. அ.

A. "அப்பா, நியெயென்னமோ இந்தச் சொல்லுச் சொல்லறே.

B. அ.

A. வீட்டுக்குப் போயி நடக்கற கெதி தெரியோணுமே.

B. ஆ அ.

A. ஆனா, நீ சொன்னதுக்காக

B. அ.

A. போயிப்பாக்கறெ நானு."

B. "செரி."

A. "ஒரு பத்துநாளைக்கிப் பாக்கறெ ஒழுங்கா இருந்தா வெச்சுருப்பெ."

B. "செரி."

A. ஒழுங்கில்லியா

B. அ.

A· ஆயரம் பெருந்தக்கு முன்னாலெ கொண்டாந்து நான்,

B· ஆ.

A· உங்ககிட்டெ ஒப்புச்சுப் பொறேவெ, நீங்கதா ஒப்புக் கொள்ளோணு."

B· "செரி.

A· அப்பிடி செரியில்லாதபோது விட்டுடுபோங்கண்ணு."

B· ஆ.

A· அப்பிடீன்னுட்டார்

B· செரி.

A· நல்லதென்று சொன்னார்கள்...

B· சொன்னார்கள்...

A· எல்லாரும்

B· ஆ.

A· ஏழைக்கொடி திராவியத்திரியையும் ஒரு மக்கிரியை

B· ஆ.

A· சும்மாடெ கூட்டு நடுயிலெ வைந்து,

B· ஆ.

A· பொன்னிவள நாடு வீட்டெ

B· ஆ.

A· தங்கவள நாடு வர்ரார்...

B· வர்ராளே...

A· இன்னுடையாக் கவுண்டருக்கு

B· ஆ.

A· ஒரு கோமணத்தெக் கெத்து, பொறவுக்கது மொழங் காது வெறைக்கிந்தொங்கு.

B· ஆ.

A· "அடே, இன்னுடையாக் கவுண்டா! அப்பிடின்னுரு."

B· ஆ.